

Kaks ahnet karupoega

(ungari rahva muinasjutu järgi kooli-
eelsetele lastele nukuteatri jaoks)

seadnud S.Lebenson

(tõlkinud M.Terri).

Muusika: T.Vilkoreiskaja.

I pilt

Sirm, sirni ees jutustaja.

Muusika nr.1 "Sissejuhatus"

Jutustaja: Läbipääsmatus, pimedas ja paksus laanes, kõige
sügavamas tihnikus elas vana emakaru. Tal oli kaks
poega. Karupojad olid väga ahned ja tülitseksid sa-
geli omavahel.

Muusika nr.2 "Karuema"

Avaneb eesriie. On näha kiikvoodi, kus kaks patja ja tekk
ning veidi eemal kaks tooli.

Siseneb emakaru kahe pojaga. Emakaru teeb voodi korda ja
paneב pojad magama ning katab tekiga.

Muusika nr. 3 "Hällilaul"

Karuema kiigutab voodit ja laulab "la" silbil. Muusika
lõpul karuema lahkub. Karupojad hakkavad üksteiselt tekki
pealt ära kiskuma.

I karupoeg: Mis sa kisud minult teki ära!

II karupoeg: See on minu tekk!

I karupoeg: Ei, minu oma!

II karupoeg: Ei, minu oma!

Karupojad kisuvad üks ühest ja teine teisest tekiotsast. Kisa peale jookseb sisse karuema: - Juba te jälle tulitsete! Võtab karupoegadel kõrvust kinni ja ütleb: - Panen teid mõlemaid nurka seisma.

Muusika nr. 4

Karuema, hoides karupoegadel kõrvust kinni, lahkub nende poegadele.

Jutustaja: Karuema tahtis oma lastele süüa anda. Tõi kausi toiduga.

Muusika nr.5 "Karuema katab lauda".

Karuema tuleb kausiga ja asetab selle lauale. Lahkub ja sirni taga hüüab: Lapsed, tulge sööma!

Muusika nr. 6.

Karupojad jooksevad tuppa, hoides käes suuri kaunistustega lusikaid ja istuvad laua juurde.

Muusika nr.7 "Söövad"

Karupojad võtavad vastavalt muusika rütmile kausist ja tõstavad lusikad suu juurde.

- I karupoeg: Miks sa nii palju võtad?
II " : Sina võtad veel rohkem kui mina!
I " : Ei võta, sina võtad!
II " : Ei, sina võtad!

Karupojad tirivad kaussi.

Muusika nr.8 "Lusikatega kaklemine"

Karupojad löövad üksteisele lusikatega vastu otsaesist.

Muusika nr.9 "Karuema vitsaga"

Lavale jookseb karuema vitsaga ja hüüab: Oh, teie pa-
had lapsed! (Vehib vitsaga). Aga nüüd ma teile annan!

Karuema lahkub koos poegadega ja sirmi tagant on kuulda
karupoegade nuttu.

Viimaste taktide ajal ilmuvad sirmi ette karupojad.

I karupoeg: Lähme maailma õnne otsima!

II " : Lähme, kuid kõik, mis me saame, jagame oma-
vahel võrdselt.

Muusika nr. 10

Karupojad jooksevad rõõmsalt minema.

(Eesriie)

II pilt

Muusika nr.11

Eesriie avaneb. Lava kujutab metsa. Kaugelt lähenevad
karupojad. Nad tulevad rõõmsalt käest kinni hoides. Siis vas-
tavalt muusikale muutub liikumine aeglasemaks, väsinumaks.

Jutustaja: Kõndisid päeva ja veel teiseigi ja nad hakka-
sid nälga tundma.

I karupoeg: Oi vennas, kuidas mul kõht näpistab!

II " : Minul ka!

Jutustaja: Kõmpisid karupojad edasi, näljased ja väsinud.

Muusika nr. 12

Muusika lõppedes istuvad karupojad puhkama. Sel ajal
ilmub lavale põõsa kõrvale juustukera.

I karupoeg: märkab juustukera.

I karupoeg: Vaata, juustukera!

II " : See on alles tore leid!

Mõlemad nuusutavad ja vaatlevad juustukera.

I Karupoeg: Kuidas seda võrdselt ära jagada?

II " : Ei tea.

Mõlemad rebivad juustukera enda poole.

Muusika nr.13 "Rebane"

Ilmub joostes ja õhku haistes ning saba liputades rebane. Korraga märkab karupoegi.

Rebane: Mispärast te jagelete, poisid?

I karupoeg: Meil on suur häda. Leidsime juustukera, kuid ei oska seda pooleks jagada.

Rebane: Mis häda see on? Andke, ma jaotan juustu võrdselt: niihästi nooremale kui vanemale saab ühepalju.

Karupojad: Küll on tore!

Rebane jaotab juustukera kaheks ja annab karupoegadele, kuid üks tükk on teist palju suurem.
(karjudes)

I karupoeg: See seal on suurem!

II karupoeg: Ja see on väiksem!

Rebane: Tasem, otid! Ka sellest saame üle. Silmapilk, ja kõik on korras.

Rebane peidab end põõsa taha, keerab karupoegadele selja ja teeb nagu sööks juustu.

Jutustaja: Rebane hammustas suurema tüki küljest tubli suutäie ja kugistas selle alla. Nüüd sai väiksemast tükist suurem.

Rebane toob juustutükid karupoegadele.

Karupojad vaatavad ja virisevad:

I karupoeg: Ikka ei ole võrdsed.

Rebane: Kannatust! Ma tean, mis ma teen!

Jookseb pöösa taha ja toob veel väiksemad tükid. K
Karupojad vaatavad, nuusutavad ja hädaldavad.

II karupoeg: Ka niimoodi ei ole võrdsed.

Rebane: Kohe saab! Veel killuke - ja ongi võrdsed!

Rebane jookseb jälle pöösa taha, sööb seal juustu ja
toob siis kaks võrdset, kuid tibatillukest juustutükikest
ja ulatab karupoegadele.

Rebane: Katki pole midagi. Väiksevõitu on, aga selle
eest võrdsed. Head isu teile, karupojad!

Muusika nr. 14

Rebane jookseb ~~hauk~~ suud limpsides minema.

Pärast rebase lahkumist neelavad karupojad juustutüki-
kesed alla ja räägivad kurvalt: Meile jäi nii vähe, reba-
ne söi kõik ära!

Muusika nr. 15

Karupojad lahkuvad, pead norus.

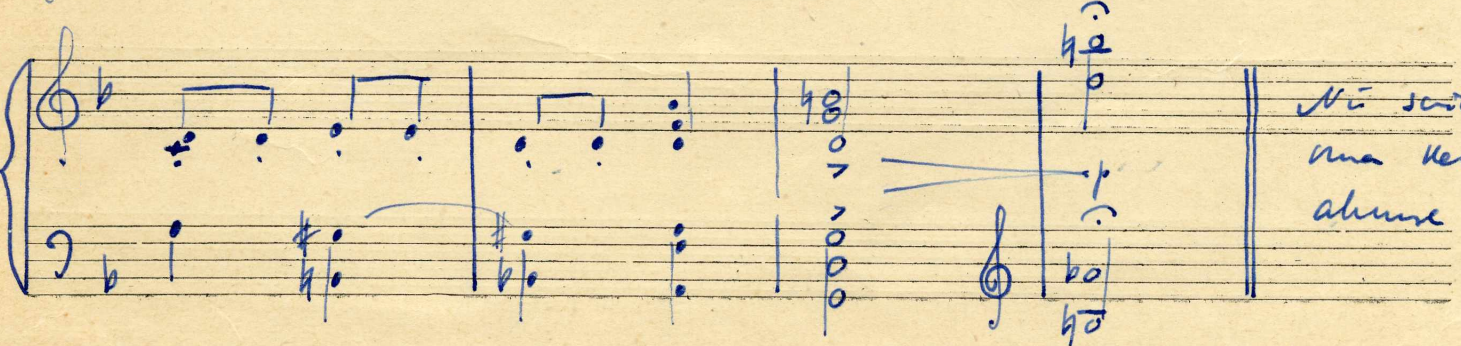
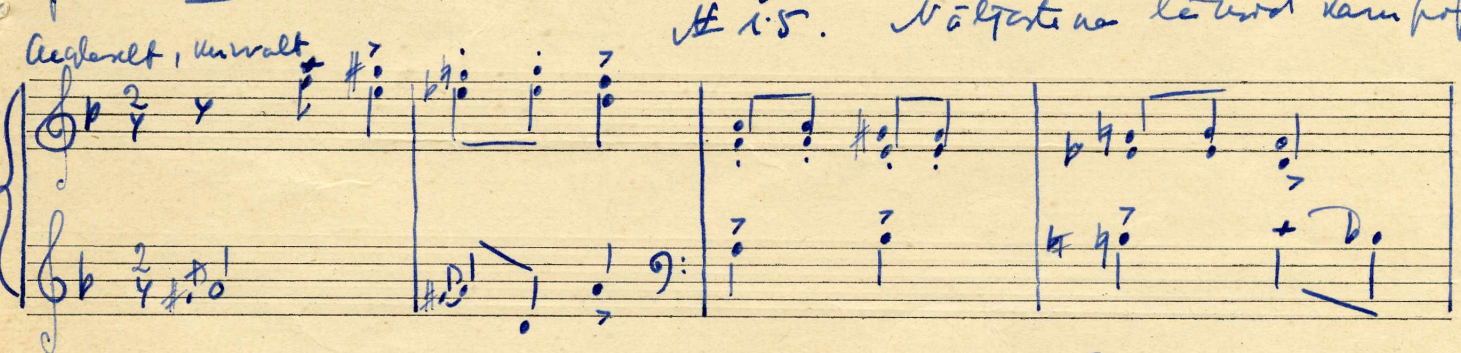
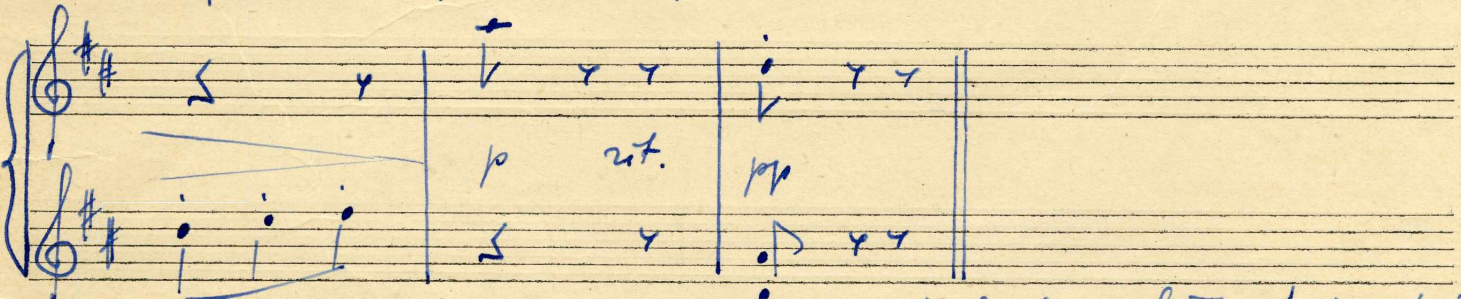
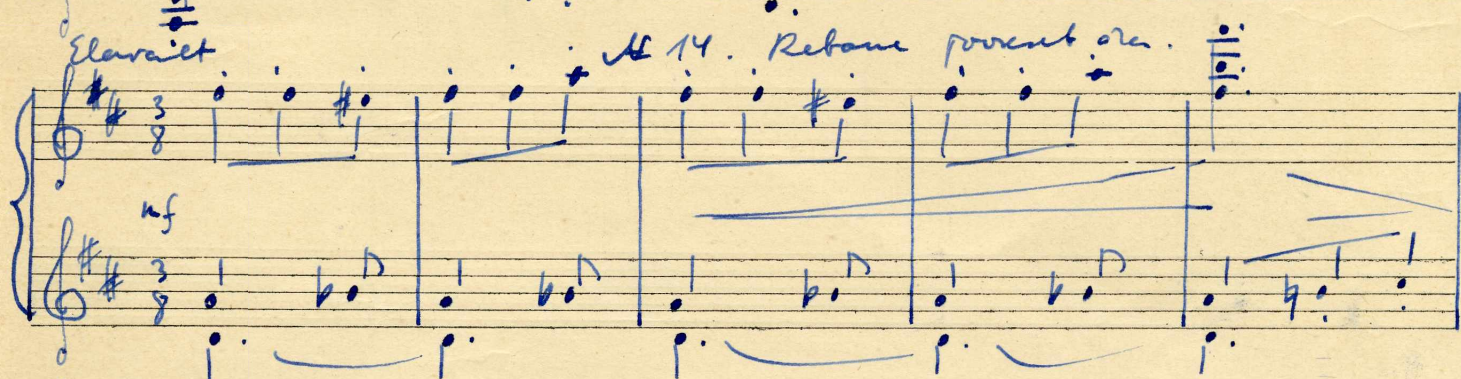
Jutustaja: Näete siis, mis võib juhtuda nendega, kes
on ahned!

Eesriie

Muusika nr.16

Канс абнел канпога.

Т. Вилонска

Nä sind ned
ama Kerstake
ahune ent

16. Topmas.

Clar

f

ff

8...

Т. Вилькорейская

PEDAGOGIKA
ARHIIVIMUSEUM
FOND K 15757-1

Мадонные медведи

музыкальная
сказка
для
фортепиано

